C142 – LEE19

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2006-2007

22 maart 2007

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR LEEFMILIEU EN NATUUR, LANDBOUW, VISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID EN RUIMTELIJKE ORDENING EN ONROEREND ERFGOED

INHOUD

Vraag om uitleg van mevrouw Anne Marie Hoebeke tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over periodieke controles op lekken in stookolietanks ingevolge de Vlarem II-wetgeving
Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de niet-tijdige herkeuring van stookolietanks 1

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de wervingsreserve voor boswachters 3

Voorzitter: de heer Patrick Lachaert

Vraag om uitleg van mevrouw Anne Marie Hoebeke tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over periodieke controles op lekken in stookolietanks ingevolge de Vlarem II-wetgeving

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Van den Eynde tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de niet-tijdige herkeuring van stookolietanks

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, VLAREM II bepaalt dat tegen de stookolievervuiling en in functie van de bescherming van het milieu, om de drie jaar een keuring moet gebeuren van de ondergrondse stookolietanks en om de vijf jaar van de bovengrondse stookolietanks. De keuring moet gebeuren door een erkende stookolietechnicus.

Ondertussen zijn er vijf jaar verlopen sinds de eerste massale keuring en het in de actualiteit brengen van de problematiek en de regelgeving. Nu komen de Belgische Federatie der Handelaars in Brandstoffen en de brandstoffenleveranciers tot de conclusie dat de regelgeving niet wordt opgevolgd. Heel wat particulieren hebben de vereiste herkeuring nog niet laten doen. De stookolieleveranciers zijn om concurrentiële redenen bijna verplicht om de overtredingen door de vingers te zien. Hun klanten weigeren immers medewerking en als de leveranciers weigeren om olie te leveren, stappen hun klanten over op een andere, bereidwillige leverancier. De beroepsvereniging wil duidelijkheid, en rekent daartoe – terecht – op de medewerking van de overheid.

Onder de particulieren leeft ook een misverstand. Velen menen dat de groene dop, die in elke doe-het-zelfzaak kan worden gekocht, een certificaat is, maar dat is niet zo. Het groene identificatieblaadje dat de datum van de keuring en de vervaldag van de laatste keuring vermeldt, is dat wel.

Mijnheer de minister, bent u op de hoogte van de problemen? Deelt u de mening van de Belgische Federatie der Handelaars in Brandstoffen en van Informazout dat de huidige wetgeving een beetje vereenvoudigd moet worden? En zo ja, bent u bereid om daartoe de nodige stappen te zetten?

Hoe kunnen brandstofhandelaars die geconfronteerd worden met onwillige particulieren, de particulieren verplichten om de wetgeving na te leven? Kunt u dat toelichten?

De bevolking is niet genoeg op de hoogte van de problematiek. Misschien is het voeren van een bijkomende informatiecampagne aangewezen. Zult u maatregelen nemen om de particulieren te verplichten om periodiek hun stookolietanks te laten controleren?

Bestaat er reeds een databank van het aantal ondergrondse en bovengrondse stookolietanks die thans gebruikt worden in Vlaanderen en van het aantal tanks dat reeds gekeurd werd?

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, we hebben in deze commissie al vaak discussie gevoerd over de problematiek van de lekkende stookolietanks en over de sanering ervan. Het fonds voor de sanering van lekkende stookolietanks is, na jarenlange onderhandelingen, nog steeds niet opgericht. Vandaag worden we geconfronteerd met het feit dat veel burgers onvoldoende weten dat om de verontreiniging door lekkende stookolietanks tegen te gaan, in 2002 de verplichting werd ingevoerd om de ondergrondse stookolietanks om de drie jaar en de bovengrondse om de vijf jaar te herkeuren. In de praktijk blijkt dat veel burgers nog steeds geen herkeuring hebben laten uitvoeren. In veel gevallen is dat te wijten aan onwetendheid.

Mijnheer de minister, deze problematiek werd een jaar geleden al bediscussieerd in deze commissie. U hebt toen beloofd om hierover overleg te plegen met de brandstofsector. Op de vraag om een sensibiliseringscampagne op te starten, wou u toen niet ingaan omdat stookolieleveringen verboden zijn indien de houder van de tank niet beschikt over een certificaat. Nochtans blijkt dat een sensibiliseringscampagne geen overbodigheid geweest zou zijn. De Beroepsvereniging van Handelaars in Brandstoffen van Limburg meent dat ongeveer 40 percent van haar klanten niet in orde is. Op herhaalde oproepen tot herkeuring wordt immers niet gereageerd, maar toch wordt er wel brandstof geleverd, vooral om concurrentiële redenen. Dat werd in het verleden trouwens door uw collega bevestigd in deze commissie.

Het is duidelijk dat de sector aan de overheid vraagt om een aantal dringende maatregelen te nemen, vandaar mijn vragen. Hebt u na de vorige vraagstelling

overleg gepleegd met de brandstoffensector? Welke afspraken werden er toen gemaakt?

Bent u ervan op de hoogte dat in Limburg ongeveer 40 percent van de particulieren niet over een certificaat beschikt, maar toch brandstof geleverd krijgt om concurrentiële redenen? Hoe gaat u met dit gegeven om? Meent u dat de wetgeving toch moet worden bijgestuurd?

Bent u bereid om alsnog een sensibiliseringscampagne te voeren, al dan niet na wijziging van de wetgeving ter zake?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, geachte leden, mevrouw Van den Eynde, er heeft overleg plaatsgevonden. De problematiek inzake sensibilisering voor keuring van stookolietanks is maar één element. U hebt in het verleden al verwezen naar andere maatregelen in het kader van het bodemsaneringsfonds en dergelijke. Er is overleg gepleegd in een wat ruimer kader. In het huidige voorstel is er naast een tussenkomst bij bodemsanering ook in een preventief deel voorzien waarbinnen de sensibilisering voor keuringen vervat wordt.

U zei dat 40 percent van de particulieren niet over een certificaat beschikt in de provincie Limburg. Ik heb hieromtrent bijkomende informatie opgevraagd. Ik heb het cijfer van 40 percent nergens bevestigd gekregen bij mijn administraties. Ik vind dat ook zeer hoog, wetende dat volgens het VLAREM het de exploitanten van stookolietanks verboden is de stookolietank te vullen of bij te vullen indien die niet beschikt over een geldig keuringsattest en indien de tank niet is uitgerust met een geldige merkplaat.

Het toezicht op de naleving van de regelgeving wordt in eerste lijn uitgevoerd door de toezichthoudende ambtenaren van de lokale overheden en het hogere toezicht door de ambtenaren van de afdeling Milieu-inspectie. In geval aan de voorgeschreven bepalingen niet wordt voldaan, wordt een proces-verbaal van overtreding opgesteld en worden tevens de nodige maatregelen opgelegd, gaande tot eventueel het definitief buiten gebruik stellen van de tank.

Die 40 percent heb ik dus nergens bevestigd gekregen en vind ik zeer hoog. Normaal zou dat niet kunnen. Ik zal naar aanleiding van uw vraag toch nog eens expliciet de ambtenaren van de afdeling Milieu-inspectie erop wijzen om de nodige opvolging te doen, maar ik ga ervan uit dat dat gebeurt.

Wat betreft de problematiek van de regelgeving en de vereenvoudiging daarvan, heb ik hier voor u beiden een volledig overzicht van de VLAREM-wetgeving, die vrij omvattend is. Ik zal u deze tekst bezorgen.

Door de technische begeleidingsgroep die instond voor de begeleiding en de opvolging van de milieubeleidsovereenkomst, die bestond uit de verschillende ambtenaren, werd een voorstel tot vereenvoudiging van de VLAREM-wetgeving geformuleerd aangaande de bepalingen van hoofdstuk 6.5. van titel II van het VLAREM over de niet-ingedeelde particuliere opslagplaatsen voor stookolie met een inhoud kleiner dan 5000 liter. Het voorstel betreft ten opzichte van de huidige bepalingen in hoofdzaak een aantal verduidelijkingen, de vereenvoudiging van de periodiciteit van de onderzoeken naar een algemene periodiciteit voor de periodieke onderzoeken van vijf jaar en meer specifieke bepalingen aangaande de aan te brengen merkplaat. Dit voorstel zal worden opgenomen in het algemene voorstel tot actualisering van het VLAREM dat ik zeer binnenkort hoop te kunnen voorleggen aan de Vlaamse Regering.

Overeenkomstig de bepalingen van het VLAREM, is het de exploitant verboden om niet-gekeurde of niet-goedgekeurde stookolietanks verder te laten vullen met stookolie. Slechts stookolietanks die uitgerust zijn met een groene of tijdelijk een oranje merkplaat, mogen worden bijgevuld. In de milieubeleidsovereenkomst of MBO – meer informatie daarover in de tekst die ik u zal laten overmaken – werd door de sector ruim aandacht besteed aan de informatieverstrekking dienaangaande aan de leden brandstofhandelaars. In de loop van de MBO, namelijk de periode november 2000 tot november 2004, werden in totaal 213 rode doppen gemeld aan de afdeling Water. Zoals ik al zei, moet het toezicht op de naleving van de regelgeving in de eerste lijn uitgevoerd worden door de toezichthoudende ambtenaren van de lokale overheden en hoger toezicht door de ambtenaren van de afdeling Milieu-inspectie.

Ik zal dus naar aanleiding van het genoemde cijfer van 40 percent, waarvan ik geen bevestiging heb, mijn afdeling Milieu-inspectie wijzen op de nodige opvolging. Het is ook aangewezen om aan de lokale overheden een signaal te geven dat van hen wordt verwacht dat ze daar toezicht op uitoefenen en aan de sector dat het verboden is dat te doen. Een bijkomend refreshment zal zo snel mogelijk, deze week of in de loop van volgende week, door mij gebeuren.

Mevrouw Van den Eynde vroeg naar een grote informatie- en sensibiliseringscampagne. We hebben er een gevoerd en men laat me weten dat men over een nieuwe uitgebreide informatie- en sensibiliseringscampagne wat twijfelt, zeker nu we de wetgeving wat zullen vereenvoudigen. Het is beter dat eerst te doen en dan na te gaan of een grote bijkomende informatie- en sensibiliseringscampagne nodig is. Er zullen zeker initiatieven via en door de sector genomen worden. Voor grote informatiecampagnes is men wat minder

enthousiast en terughoudender. Ik zal dat op de voet opvolgen. Als dat nodig is, zullen we dat ook doen.

Mevrouw Hoebeke, het aantal gasolietanks wordt geraamd op 760.000, waarvan 450.000 ondergronds. In het kader van de MBO werd door de sector het engagement aangegaan om alle eerste periodieke onderzoeken vanaf 1 augustus 2000 uit te voeren conform de VLAREM-voorschriften, aangevuld voor ondergrondse tanks met een lekdichtheidsonderzoek.

Hierbij diende een planning gerespecteerd te worden. Prioritair werden die tanks gecontroleerd die gelegen zijn in waterwingebieden en beschermingszones, zoals afgebakend volgens de bepalingen van het Grondwaterdecreet. Voor 1 augustus 2002 gebeurde dat voor alle ondergrondse tanks en voor 1 augustus 2003 voor alle bovengrondse tanks.

Tevens werd door de sector het engagement aangegaan tot de oprichting van de databank. Deze databank is evenwel niet gerealiseerd en maakt het voorwerp uit van verder overleg dat gevolgd is op de MBO, meer in het bijzonder inzake de oprichting van een bodemsaneringsfonds. De databank moet worden gerealiseerd en we zullen ook de nodige inspanningen doen om dat engagement ook effectief te laten nakomen.

De voorzitter: Mevrouw Hoebeke heeft het woord.

Mevrouw Anne Marie Hoebeke: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik heb geapprecieerd dat er een vereenvoudiging zal komen van de regelgeving en dat daar een nieuwe informatiecampagne aan gelinkt kan worden.

Misschien is het nu nuttig om twee sporen te volgen. De lokale besturen en de lokale ambtenaren moeten we wijzen op hun verplichtingen. Het is natuurlijk geen aangename verplichting om, bij wijze van spreken, de champetter van het dorp op pad te moeten sturen, maar dat kan heel veel problemen oplossen.

Bij de overdracht van onroerende goederen moeten we eigenaars van woningen met ondergrondse tanks erop wijzen dat, als er voorafgaand aan de overdracht gebreken waren aan de tank, er heel wat problemen in verband met de attestering van OVAM ontstaan. Misschien moeten de Vlaming en de Belg eerst op hun verplichtingen en verantwoordelijkheden worden gewezen waar ze later op gepakt kunnen worden, om hen nu als verantwoordelijke personen de regelgeving te laten naleven.

De voorzitter: Mevrouw Van den Eynde heeft het woord.

Mevrouw Marleen Van den Eynde: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U zegt dat het cijfer voor Limburg nergens werd bevestigd. U hebt blijkbaar ook geen cijfers over de andere provincies, want ik vermoed dat de problematiek ook daar ernstig is.

Ik denk dat een vereenvoudiging van de wetgeving altijd nuttig is, maar dan moet nadien duidelijk worden gecommuniceerd. Ik vraag niet zomaar een grote sensibiliseringscampagne. Het is enkel de gebruiker die moet weten dat hij verplicht een aantal maatregelen moet nemen. Ik denk dat dat best via de brandstofleveranciers kan gebeuren, zodat daar een folder ter beschikking is voor degenen die brandstof afnemen en de mensen dus weten waartoe ze verplicht zijn.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Pieter Huybrechts tot de heer Kris Peeters, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, over de wervingsreserve voor boswachters

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Mijnheer de minister, het is niet de eerste maal dat aan u een vraag om uitleg wordt gesteld over de noodzakelijke aanwerving van boswachters. Het is of was een realiteit dat, door de wervingsstop, Vlaanderen kampte met een tekort aan boswachters.

Boswachters hebben een zeer veelzijdige taak. Ze moeten mensen kunnen wijzen op het belang van een bos en de verschillende vegetaties, ze moeten aanduiden welke bomen moeten worden gekapt om de natuurlijke structuur van het bos in evenwicht te houden, ze moeten ook nagaan waar beplantingen kunnen komen, welke bostoestellen moeten worden hersteld, ze moeten wandelingen bijwonen, toezicht houden op privéboseigenaars en controleren of er niet gekapt, gestroopt, gesluikstort of – jammer genoeg – aan wildcrossen wordt gedaan.

Het tekort aan boswachters was enkele jaren geleden zo groot dat men de weekenddiensten diende af te schaffen. Brandstichters, stropers, wildcrossers en sluikstorters hadden toen in het weekend veelal vrij spel.

Mijnheer de minister, ik weet dat u de taken van de boswachters niet onderschat en dat u zich in 2005 engageerde om een aantal mensen aan te werven, om tegemoet te komen aan de grootste noden en nadien om de tekorten in te vullen.

Gelukkig is het aantal boswachters in Vlaanderen ondertussen van 93 naar 109 gestegen en is het aantal

natuurwachters van 47 naar 50 gegaan. In bepaalde houtvesterijen kan men nu de basisdienstverlening verzorgen en een, weliswaar beperkte, weekenddienst verzekeren. Andere houtvesterijen hebben daarentegen nog geen versterking gekregen en kampen nog altijd met problemen van sluikstorten, stropen enzovoort.

Mijnheer de minister, u hebt destijds, in antwoord op een vraag om uitleg, gezegd dat u zich bewust bent van de nood aan controle en acties door de boswachters en dat, indien men de bossen goed wil beheren, de Vlaamse Regering de nodige middelen moet inzetten en de nodige initiatieven moet nemen.

Nu blijkt echter dat, ondanks de massale belangstelling, de Vlaamse overheid geen boswachters kan aanwerven omdat de wervingsreserve is uitgeput. Het voor dit voorjaar aangekondigde boswachterexamen wordt uitgesteld, en eventueel – maar dat is nog niet zeker – zal in het najaar een examen worden ingericht.

Mijnheer de minister, hoe gaat u de continuïteit van de dienstverlening verzekeren? Waarom wordt het aangekondigde boswachterexamen uitgesteld? Wanneer wordt, eventueel, een nieuw examen ingericht? Uit een vroeger personeelskader, dat echter nooit officieel werd gemaakt, blijkt dat in 136 boswachters voorzien zou worden voor Vlaanderen. Zullen die ooit allemaal worden aangeworven, zodat de bossen goed kunnen worden beheerd?

De voorzitter: Minister Peeters heeft het woord.

Minister Kris Peeters: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, mijnheer Huybrechts, u onderstreept terecht dat boswachters heel belangrijk zijn. We hebben heel wat bossen verworven en daar moet goed toezicht op worden gehouden. De functie van een boswachter is van essentieel belang. Ik apprecieer het dat u zegt dat we al een belangrijke aanpassing hebben gedaan in 2005. Toen werd het aantal boswachters verhoogd van 93 naar 109, waardoor het acute tekort dat vooral in de Kempen werd vastgesteld, kon worden opgevangen. Ook werden een aantal natuurwachters aangeworven, zoals u aanhaalde. Deze aanwervingen overschreden reeds de budgettaire mogelijkheden die aan de ex-afdelingen Bos & Groen en Natuur van het Agentschap voor Natuur en Bos waren toegewezen in functie van de verdelingsprincipes van BBB. Ik onderstreep dat wat is gerealiseerd, niet van een leien dakje is gelopen. We hebben serieuze inspanningen gedaan, maar dat was ook nodig omdat de opdrachten van de bos- en natuurwachters van zeer groot belang zijn.

Bij de uitbouw van het nieuwe agentschap wordt maximaal gestreefd naar een organisatiestructuur die effectief synergieën en optimalisatie van de taken op het terrein kan realiseren. Bij wijze van voorlopige integratiemaatregel worden er nu al natuurwachters ingeschakeld in de taken van bijvoorbeeld controle en toezicht op bossen. In het kader van de nieuwe organisatiestructuur zal het Vlaamse grondgebied opgedeeld worden in nieuwe beheersregio's en dit ter vervanging van de vroegere boswachterijen, houtvesterijen en beheersgebieden inzake natuur.

Op basis van deze nieuwe organisatiestructuur zal moeten worden vastgesteld hoeveel wachters – bos- en natuurwachters – er bijkomend nodig zijn. Het is deze oefening die voor een groot gedeelte zal bepalen hoeveel wachters er in de toekomst nodig zullen zijn voor het beheer van de eigen domeinen. Op basis van deze oefening zullen de kwantitatieve en kwalitatieve personeelsbehoeften van het agentschap in een personeelsplan worden vastgelegd. Dit personeelsplan zal de verdere basis vormen voor het statutaire kader.

We hebben het acute probleem opgelost. Er wordt nu gewerkt aan een structurele oplossing van het probleem. Het is dus pas na het opstellen van het toekomstige personeelsplan dat we weten of er vacatures zijn die nog moeten worden ingevuld. Deze procedure strookt objectief bekeken volledig met de principes van kwalitatief overheidsmanagement. Daarvan ben ik overtuigd.

Een algemeen wervingsexamen dat eerst gepland was voor dit voorjaar, werd uitgesteld omdat de dienst Rekrutering en Selectie eerst met Selor een Service Level Agreement, afgekort SLA, diende af te sluiten waarin de procedures zouden worden geschetst. Het Agentschap voor Natuur en Bos onderzoekt overigens op welke wijze de examens beter kunnen worden afgestemd op de specifieke noden en functies, onder meer in het kader van de nieuwe organisatiestructuur van het agentschap. Dat is de reden waarom het examen werd uitgesteld. Men is daar zeer intensief mee bezig. Eenmaal alles klaar is, zal de nodige actie volgen.

De voorzitter: De heer Huybrechts heeft het woord.

De heer Pieter Huybrechts: Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. Ik veronderstel dat het boswachterexamen zo snel mogelijk opnieuw zal worden georganiseerd. Ik zal u niet vragen om daar een datum op te plakken omdat ik weet dat dit altijd heel delicaat is. We kunnen alleen maar hopen dat zo vlug mogelijk het nodige aantal boswachters kan worden ingezet om de bossen goed te kunnen beheren. Ik zou voorstellen dat u aan Selor vraagt om er zo vlug mogelijk werk van te maken.

De voorzitter: Het incident is gesloten.